

Mágiatípusok

Üdv!

Néhány megjegyzés a mágiatípusok-témához...

Roppant furcsa, hogy a M*-ban - ha az alapkönyvet nézzük - a papok mágiáján kívül az összes többi (bárd, boszorkány, boszorkánymester, tűzvarázsló, varázsló) gyakorlatilag PROFÁN mágiahasználó. Namármost, a földi mágikus hagyományok - amelyek egyikében sem hiszek, de ez most nem számít :) - igencsak túlnyomó többsége, ha nem az összes meglehetősen szoros kapcsolatban állt valamiféle vallással, vallásos hittel, stb. Mennyire hihető akkor ennyi profán mágikus hagyomány egy olyan világban, ahol vitathatatlanul jelen vannak az istenek?

Részben az előzőt is érinti a másik kérdésfeltevés: mennyire hihető, hogy az említett mágikus hagyományok (bárd, boszorkány, boszorkánymester, tűzvarázsló, varázsló) gyakorlatilag egész Yneven - ami ugyebár meglehetősen méretű kontinens - nagyjából ugyanolyan formában elterjedtek?

A mágikus hagyományok nem választhatóak el közegüktől: vallástól, kultúrától. Teljesen irreális, hogy egy abasziszi és egy shadoni boszorkány akár csak megközelítőleg ugyanolyan mágiát űzzön (és itt nem is kifejezetten az egyes varázslatokra, hanem a mögöttes filozófiára, mágiaelméletre stb. gondolok - a varázslat maga már erősen játéktechnika)... (Az más kérdés, hogy egy M* típusú játékhoz, alapkönyvben ilyesmi nem megírható, s csak egyes területeket, népeket,

kultúrákat bemutató kiegészítőkből lehetne ilyen típusú mágikus hagyományokat bemutatni...)

Nyilvánvaló, hogy egy gorkviki boszorkány nem azért nem tanulja el egy toroni boszorkánymester mágiáját, „mert az máshogy varázsol”. Elég meggondolni, hányféle úton-módon hozza létre a boszi a saját varázslatait. Az objektív okoktól eltekintve (amelyek szintúgy roppant fontosak, különben, elvégre a legtöbb mágikus hagyomány beavatottjai kapzsin őrzik önnön tudásukat, s megválogatják, kinek adják tovább) olyan szemleletbeli, filozófiai, mágiaelméleti különbségek vannak köztük, ami gyakorlatilag akkor is megakadályozná a dolgot, ha az illetőben efféle morbid vágy támadna - sőt, szerintem ugyanez a helyzet a toroni és a gorkviki boszorkányok között is, ui. a kettő között annyi a kapcsolat, hogy a gorkviki „malifiqua” és a toroni „strixa” szót pyarroniban ugyanazzal a 'boszorkány' szóval adják vissza, s a mögöttes tartalom - valamiféle istentől elrugaszkodott mágiát használó nőszemély - valamelyest mindkettőre illik...

Valahogy nem tudom elképzelni, amint egy nyenyec sámán, egy kelta druida, egy Amon-pap a felhasználás szintjén elmerülni a vörös süveges lámák mágikus praktikaiban...

Úgyhogy azt elfogadom, hogy talán játéktechnikai szempontból - alacsonyabb rendű, egyszerűbb mágia - könnyebb lenne tapasztalati Mágiahasználatot tanulni, mint varázslóit, de a világ szempontjából már nem. (Habár szvsz az se nagyon hihető, hogy a varázslói mágiába nyitott egyetemeknek adnak betekintést...)

Ja, és a nagyon hihetetlennek találom a különféle Mágiaismeret képzettségeket is, jobban megdölgölv... honnét tud a tanító *ennyit* egy féltve őrzött mágikus hagyományról?

1998.05.14.

Szerző: Thaur

Forrás: MAGUS Lista

Szerkesztette: Magyar Gergely